

[Jørgen Møller.]

Ordfører Røt i, at han og vi andre maa søge at modvirke det Løntrykkeri, der foregaar.

Wildner: Til den ærede sidste Taler vil jeg sige, at det er selvfølgelig ikke udelukket, at der findes Mestres af den Slags, som det ærede Medlem nævnte, men det er dog, tror jeg, sjældnere Tilfældet, og det er i høj Grad besynderligt, at det netop skulde være Tilfældet paa den Egn, det ærede Medlem kommer fra. Jeg ved da i alt Fald fra Egne, hvor jeg har færdedes, og fra Lærlinge, som jeg har staaet i Forbindelse med gennem Svendepøverne og paa anden Maade, at det meget sjældent er Tilfældet, at Mesteren er Skyld i, at Lærlingen ikke lærer ordentligt. Det er i de fleste Tilfælde Lærlingens Skyld, hvis Resultatet ikke bliver det bedste.

Jeg maa sige til det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen), at det underer mig, at han lagde den Betydning i mine Ord, at jeg vilde flytte Ansvaret fra Mesteren over paa Lærlingen. Det har aldrig været min Mening, men det ærede Medlem ved vel lige saa godt som jeg, at det mange Gange har skortet paa Hensyn fra Lærlingens Side til de Pligter, han har, baade i Læretiden og i ikke mindre Grad i Skoletiden om Aftenen, og har man henvendt sig til Forældrene — jeg har set Eksempler derpaa —, har de svaret: Det kommer ikke mig ved, Læremesteren maa tage sig af den Sag. Jeg vil paa ingen Maade lægge Ansvaret over paa Lærlingene. Jeg mener tværtimod, at i den Alder har Lærlingene ikke den Forstand som de voksne, men deres Forældre og Værger har vel nok saa megen Indsigt i, hvordan en Lærling skal opdrages, at man kan fordre, at de ogsaa tager Del i hans Opdragelse.

Det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Hans Lausten) vilde gerne have Ordet „ordentligvis“ udtaget af § 10. Jeg synes egentlig ikke, det kan gøre saa megen Fortræd, men selvfølgelig kan det misbruges. Jeg tænker mig, at den højtærede Indenrigsminister har indsat Ordet „ordentligvis“, for at man ikke skal tage det alt for strengt, at det er det faglige, der skal lægges til Grund for Lærlingens Arbejde. I Virkeligheden skal det være det, men nu er det saaledes, at Lærlingen er meget bange for at gøre noget, som ikke hører til Faget, og er han det ikke, skal nok en anden Lærling fra samme eller et andet Fag lære ham, at det og det skal han ikke gøre, det hører ikke til Faget, og det er galt, hvis han gør denne eller hin Tjeneste for sin Mester. Staar dette „ordentligvis“ i Paragraffen, er der alligevel et lille Afløb, saa at man ikke be-

høver at tage det alt for strengt, og jeg tror ikke, en ordentlig Mester vil benytte sig af dette lille Ord.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg var meget tilfreds med, at det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) fremsatte de Bemærkninger, hvormed han sluttede sit sidste Indlæg, fordi det giver mig Lejlighed til at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem, som længe har ligget mig paa Tungen. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at jeg synes, vi snart skulde være fri for den Forvanskning i den offentlige Debat, som man stedse møder fra det ærede Medlems og hans Partis Side, og som udtrykkes derigennem, at vi, der kritiserer Virkninger af Overenskomster, Virkninger af Organisationer, dermed har vendt os imod, at Overenskomster sluttes, og at Organisationer bestaar. Kunde det ærede Medlem ikke snart i Erkendelse af, at Redelighed i den offentlige Debat er værdifuld, undlade disse forudsatte Forvanskninger af Regeringens Standpunkt? Saa vilde det ærede Medlem ogsaa blive fri for den Polemik mod Vejrmøller, som det ærede Medlem og hans Partifæller stadig er beskæftiget med at udfolde.

Det ærede Medlem udtaler, at jeg besidder ingen Erfaringer med Hensyn til Oprettelse af Overenskomster mellem Organisationer. Nej, mine Erfaringer i saa Henseende er minimale, og det ærede Medlem, hvis Livsgerning det er at beskæftige sig dermed, besidder selvfølgelig en ganske anden Indsigt i, hvordan noget saadant skal laves for at virke efter sin Hensigt, end jeg gør. Derimod er der noget andet, som jeg meget nøje kender, og det er Virkningen af Overenskomsterne, Virkningen af de Overenskomster, som det ærede Medlem afslutter, og som staar fast ganske uden Hensyn til, hvad Følgerne erhvervsmæssigt og produktionsmæssigt bliver. Det er Virkninger, kan det ærede Medlem føle sig overbevist om, som jeg kender, og som jeg har Lejlighed til at beskæftige mig med hver eneste Dag i denne Tid, og Virkninger, som betyder et overordentlig stort Ansvar for det ærede Medlem, som mener at have Raad til at slaa ud med Haanden og afvise enhver Forhandling, ikke om Brud paa disse Overenskomster, men om at indrette dem paa en saadan Maade, at Erhvervslivet kunde komme i Gang. Jeg glæder mig over, at det ærede Medlem ved sine Udtalelser har givet mig Anledning til at komme ind paa denne Sag, ogsaa for direkte overfor det ærede Medlem at kunne gøre, hvad jeg mange